Udskriftsdato: 15. april 2024

2010/1 LSF 149 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af integrationsloven, lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og forskellige andre love (Anvisning af bolig til flygtninge og udvidelse af kredsen af prøveberettigede ved prøve i dansk m.v.)

Ministerium: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration

Journalnummer: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, j.nr. 10/31858

Fremsat den 23. februar 2011 af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration (Birthe Rønn Hornbech)

Forslag

til

Lov om ændring af integrationsloven, lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og forskellige andre love

(Anvisning af bolig til flygtninge og udvidelse af kredsen af prøveberettigede ved prøve i dansk m.v.)

§ 1

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 20. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1543 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 2, stk. 4, nr. 6,* ændres »eller« til: »,«.

2. *§ 2, stk. 4, nr. 7,* affattes således:
»7) en udlænding, som uden at være omfattet af nr. 8 har fast, lovligt ophold her i landet i medfør af udlændingelovens § 1, eller«

3. I *§ 2, stk. 4,* indsættes som *nr. 8:*
»8) en udlænding, som har ophold her i landet i medfør af EU-reglerne om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.«

4. I *§ 2, stk. 6,* indsættes som *2. pkt.:*
»Udlændingeservice kan i den forbindelse, hvis særlige grunde taler derfor, træffe afgørelse om, at en familiesammenført udlænding, jf. stk. 3, er omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering.«

5. *§ 4, stk. 3,* affattes således:
»Stk. 3. Ansvaret efter stk. 1 for flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 8 påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen. Ansvaret efter stk. 1 for familiesammenførte udlændinge og indvandrere omfattet af § 2, stk. 4, nr. 1-7, påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen eller, hvis ansøgning om opholdstilladelse indgives her i landet, fra tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse. Ansvaret efter stk. 1 for indvandrere omfattet af § 2, stk. 4, nr. 8, påhviler kommunalbestyrelsen i bopælskommunen fra det tidspunkt, hvor det er godtgjort, at den pågældende udlænding opfylder betingelserne i § 2, stk. 4, nr. 8, og senest på tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR).«

6. I *§ 12* indsættes efter stk. 1:
»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan ikke opfylde sin pligt efter stk. 1, 1. pkt., ved at anvise en bolig, som er beliggende i et ghettoområde, jf. § 61 a i lov om almene boliger, eller i et område som nævnt i § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger.«
Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

7. I *§ 12, stk. 3* og *4,* der bliver stk. 4 og 5, ændres »§ 23, stk. 2, nr. 3« til: »§ 23 a, stk. 1, nr. 2«.

8. I *§ 16, stk. 4, 2. pkt.,* ændres »introduktionsprogrammets« til: »integrationsprogrammets«.

9. I *§ 16, stk. 6, 1. pkt.,* indsættes efter »udlændingen«: », jf. § 4«.

10. I *§ 16, stk. 7,* udgår »med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 c, stk. 3,«.

11. I *§ 24 c, stk. 4, 1. pkt.,* indsættes efter »udlændingen«: », jf. § 4«.

12. *§ 24 f* affattes således:

»§ 24 f. § 23, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, der får tilbudt et introduktionsforløb, dog ikke udlændinge omfattet af § 2, stk. 4, nr. 1-3 eller 5.«

13. I *§ 24 g, stk. 1,* ændres »nr. 1 og 7« til: »nr. 1, 7 og 8«.

14. I *§ 45, stk. 7, 1. pkt.,* ændres »asylansøger, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 c, stk. 3, og« til: »flygtning,«.

15. I *§ 45, stk. 7, 2. pkt.,* ændres »asylansøger« til: »flygtning«.

16. I *§ 53, stk. 5,* ændres »stk. 2, 4 og 5« til: »stk. 2 og 4«.

17. I *§ 57* indsættes som *stk. 2* og *3:*

»Stk. 2. Meddeles en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse, på ny opholdstilladelse, forkortes vedkommendes nye introduktionsperiode, jf. § 16, stk. 6, og § 24 c, stk. 4, med det tidsrum, hvori udlændingen forud for meddelelsen af den seneste opholdstilladelse har været omfattet af en introduktionsperiode, eller, hvis udlændingen ikke har været omfattet af en introduktionsperiode, med det tidsrum, hvori udlændingen har været omfattet af tilbud om danskuddannelse efter lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Hvis særlige omstændigheder tilsiger det, kan kommunalbestyrelsen helt eller delvis undlade at forkorte den nye introduktionsperiode. Den nye introduktionsperiode skal dog ophøre senest på det tidspunkt, hvor udlændingen har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år.

Stk. 3. En udlænding, der har eller tidligere har haft opholdstilladelse, og som meddeles opholdstilladelse på et grundlag omfattet af § 2, stk. 2, bliver omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge, hvis den pågældende på tidspunktet for den seneste opholdstilladelses meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.«

§ 2

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 16. august 2010, foretages følgende ændringer:

1. *§ 2, stk. 1,* affattes således:

»Kommunalbestyrelsen tilbyder danskuddannelse til udlændinge, der er fyldt 18 år og

1) har opholdstilladelse eller i øvrigt har fast, lovligt ophold i Danmark og er folkeregistreret i kommunen eller
2) har fast ophold i medfør af EU-reglerne om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v. og har bopæl i kommunen.«

2. I *§ 9* indsættes som *stk. 5:*

»Stk. 5. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte regler om, at udlændinge, der ikke er omfattet af danskuddannelseslovens personkreds, jf. § 2 og § 2 a, kan deltage i prøver i henhold til denne lov mod betaling af et gebyr.«

3. I *§ 10* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Indgår en kommunalbestyrelse driftsaftale om udbud af danskuddannelse efter denne lov med en udbyder, som ikke er en del af den offentlige forvaltning, gælder reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen i forhold til de opgaver, som udbyderen udfører i medfør af driftsaftalen.« Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. *§ 16 b, stk. 13,* affattes således:

»Stk. 13. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om tilbud om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, herunder regler om udbydere af undervisningen og indholdet af tilbuddet. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætte nærmere regler om anvisning af refusion, regnskabsaflæggelse og revision og om forældelse af kommuners krav på refusion i forbindelse med arbejdsmarkedsrettet danskundervisning.«

5. *§ 20, stk. 3,* affattes således:

»Stk. 3. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om klagefrister og klage over afgørelser i forbindelse med prøver, herunder om at omprøve og ombedømmelse kan resultere i en lavere karakter.«

§ 3

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 561 af 19. juni 2009, som ændret ved lov nr. 710 af 25. juni 2010 og § 5 i lov nr. 1602 af 22. december 2010, foretages følgende ændring:

1. I *§ 14, stk. 2, nr. 5,* ændres »introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark« til: »undervisning i danske samfundsforhold og dansk kultur og historie samt introduktionsydelse og aktivering efter integrationslovens kapitel 4-5«.

§ 4

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1428 af 14. december 2009, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 431 af 28. april 2010, § 4 i lov nr. 571 af 31. maj 2010 og § 25 i lov nr. 639 af 14. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. I *§ 31 a, stk. 4,* ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

§ 5

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Lovforslagets formål og indhold*
2. *Ændring af integrationsloven*
   - 2.1. *Ændring af reglerne om anvisning af bolig til nyankomne flygtninge*
     - 2.1.1. *Regeringens ghettostrategi »Ghettoen tilbage til samfundet«*
     - 2.1.2. *Forslag om ændring af integrationslovens regler om anvisning af bolig til flygtninge*
   - 2.2. *Adgang for Udlændingeservice til at træffe afgørelse om boligplacering*
   - 2.3. *Integrationsretlige konsekvenser af skift mellem opholdsgrundlag og afbrydelser i opholdet*
   - 2.4. *Præcisering af reglerne om integrationsprogram til mindreårige uledsagede flygtninge*
   - 2.5. *Beskæftigelsesrettede tilbud til indvandrere, som ikke modtager ydelser*
   - 2.6. *Præcisering af integrationslovens målgruppe*
3. *Ændring af danskuddannelsesloven*
   - 3.1. *Udvidelse af kredsen af prøveberettigede efter danskuddannelsesloven*
   - 3.2. *Private udbydere omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven*
   - 3.3. *Behandling af klager over bedømmelse af prøver*
   - 3.4. *Præcisering af danskuddannelseslovens målgruppe*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Administrative konsekvenser for borgerne*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder m.v.*
10. *Vurdering af konsekvenser af lovforslaget*

1. Lovforslagets formål og indhold

Formålet med lovforslaget er at gennemføre den del af regeringens ghettostrategi »Ghettoen tilbage til samfundet« af 26. oktober 2010 og regeringens aftale med Dansk Folkeparti »Nye tider, nye krav« af 7. november 2010, der kræver ændring af integrationsloven.

Regeringens ghettostrategi indeholder bl.a. en række initiativer til en bedre balance i beboersammensætningen i de udsatte boligområder. Strategien indeholder i den forbindelse bl.a. forslag om ændring af integrationsloven, hvorefter kommunerne ikke kan anvise bolig til nyankomne flygtninge i ghettoområder eller i områder, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning. Det indgår i regeringen og Dansk Folkepartis aftale »Nye tider, nye krav«, at den i ghettostrategien foreslåede ændring af integrationsloven skal gennemføres.

Dette lovforslag indeholder på den baggrund forslag om, at integrationsloven ændres således, at kommunerne ikke kan anvise nyankomne flygtninge til en bolig i et ghettoområde eller i et område, som er opført på liste over områder, der kan anvende kombineret udlejning. Der henvises til lovforslagets afsnit 2.1.

Lovforslaget indeholder herudover en række forslag til ændring af integrationsloven og danskuddannelsesloven.

I integrationsloven foreslås det bl.a. præciseret, at adgangen for ubeskæftigede udlændinge, der tilbydes et introduktionsforløb, til at få tilbud om beskæftigelsesrettede tilbud, ikke omfatter udlændinge, der har opholdstilladelse på baggrund af studier, beskæftigelse, au pair-ophold m.v. Endvidere foreslås integrationslovens regler om, hvorledes lovens bestemmelser finder anvendelse i tilfælde, hvor en udlænding skifter opholdsgrundlag, præciseret. Der henvises til henholdsvis afsnit 2.5 og 2.3.

Danskkundskaber kan dokumenteres ved bestået prøve i dansk, der afholdes efter danskuddannelsesloven. Loven indebærer imidlertid, at alene udlændinge, der har opholdstilladelse m.v. her i landet, kan aflægge en prøve i dansk. Nogle udlændinge bosat uden for Danmark kan imidlertid have interesse i at tage prøven mod betaling, og der er ingen særlig begrundelse for den nuværende afgrænsning. Det foreslås på den baggrund, at der i danskuddannelsesloven indsættes en bemyndigelse for ministeren for flygtninge, indvandrere og integration til at fastsætte regler om, at udlændinge, der ikke har opholdstilladelse her i landet, kan aflægge en prøve i dansk. Der henvises til lovforslagets afsnit 3.1.

Danskuddannelsesloven foreslås endvidere ændret, således at en privat udbyder, som indgår driftsaftale om danskuddannelse med en kommunalbestyrelse, i lighed med kommunale sprogcentre skal være omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven med hensyn til de opgaver, som udføres i medfør af driftsaftalen. Der henvises til afsnit 3.2.

Der fremsættes desuden forslag om en præcisering af målgruppen for integrationsloven og danskuddannelsesloven, for så vidt angår udlændinge omfattet af EU-reglerne om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v. Der henvises til afsnit 2.6 og 3.4.

Dertil kommer en række forslag af mere eller mindre teknisk karakter, herunder om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2. Ændring af integrationsloven

2.1. Ændring af reglerne om anvisning af bolig til nyankomne flygtninge

2.1.1. Regeringens ghettostrategi »Ghettoen tilbage til samfundet«

Regeringen har gennem årene iværksat en række initiativer, der har til formål at modvirke ghettoisering. Initiativerne har bl.a. været af boligpolitisk og af integrationsmæssig karakter.

Regeringens indsats omfatter bl.a. Regeringens strategi mod ghettoisering, der blev offentliggjort i maj 2004. Som led i udmøntningen af strategien har regeringen bl.a. indført et nyt redskab til udlejning af almene boliger i udsatte boligområder, hvorefter en kommunalbestyrelse kan beslutte, at boligsøgende, der modtager introduktionsydelse, starthjælp eller kontanthjælp, skal afvises fra en bolig i et udsat boligområde (reglerne om kombineret udlejning). Samtidig indeholdt strategien en række initiativer, der havde til formål at styrke integrationen i de udsatte boligområder, herunder en særlig indsats for kriminalitetsforebyggelse, lektiehjælp, frivillighedsarbejde m.m. i de mest udsatte boligområder.

Der er endvidere – bl.a. på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations (herefter Integrationsministeriet) område – gennem årene gennemført en række konkrete indsatser med fokus på de mest udsatte boligområder. Der er bl.a. sat fokus på styrkelse af beskæftigelsen i udsatte boligområder, en forebyggende indsats i forhold til børn og unge, bekæmpelse af kriminalitet og projekter for udsatte nydanske kvinder m.v. Integrationsministeriet har endvidere udviklet et bydelsbarometer med henblik på at følge udviklingen i de almene boligområder og sikre, at indsatsen målrettes til de udsatte boligområder, som mest har behov herfor.

Den hidtidige indsats har haft en positiv effekt i forhold til de udsatte boligområder bl.a. i forhold til

beboernes arbejdsmarkedstilknytning, men der er stadigvæk en række udfordringer. Hvis de udsatte boligområder skal overkomme de eksisterende udfordringer, kræver det, at indsatsen forstærkes og fortsætter.

Regeringen har derfor i oktober 2010 offentliggjort sin strategi "Ghettoen tilbage til samfundet". Strategien indeholder en række nye initiativer, som er opdelt i fem indsatsområder: Mere attraktive boligområder, der bryder isolationen, Bedre balance i beboersammensætningen, Styrket indsats for børn og unge, Væk fra passiv forsørgelse på offentlige ydelser og Bekæmpelse af socialt bedrageri og kriminalitet.

Der er i dag 26 boligområder, som har så store udfordringer, at de falder ind under betegnelsen ghettoområder. Det er områder, hvor en stor andel af beboerne er uden arbejde, hvor relativt mange af beboerne er kriminelle, og hvor der er en stor andel af personer med indvandrerbaggrund.

Strategien indeholder på den baggrund dels en række initiativer, der i særlig grad retter sig mod de 26 ghettoområder, dels en række initiativer, der retter sig mod udsatte boligområder mere generelt bl.a. med henblik på at modvirke, at disse områder udvikler sig til ghettoområder.

2.1.2. Forslag om ændring af integrationslovens regler om anvisning af bolig til flygtninge

Kapitel 3 i integrationsloven indeholder nærmere regler om boligplacering af flygtninge. Reglerne i kapitel 3 indebærer, at der skal aftales eller fastsættes kvoter for, hvor mange flygtninge der skal boligplaceres i henholdsvis de enkelte regioner og de enkelte kommuner i en region, jf. herved lovens §§ 7 og 8.

Formålet med denne kvoteordning er at sikre en mere jævn geografisk fordeling af nyankomne udlændinge med henblik på at opnå bedre forudsætninger for en vellykket integration og at sikre, at et større antal kommuner deltager i integrationsopgaven. Kvoteordningen indebærer, at flere kommuner, der har en stor andel udlændinge, ikke får visiteret nye flygtninge.

Spørgsmålet om, i hvilken kommune den enkelte flygtning skal tage bopæl, er nærmere reguleret i § 10. Det følger heraf, at Udlændingeservice i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til en flygtning træffer afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering).

Efter § 12, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil Udlændingeservice har visiteret en flygtning, anvise den pågældende flygtning en bolig.

Der er ikke i integrationsloven fastsat nærmere regler om, hvor i kommunen en kommunalbestyrelse kan anvise en bolig til en flygtning. Det er overladt til den enkelte kommunalbestyrelse at træffe beslutning herom, og der er ikke efter integrationsloven noget til hinder for, at en nyankommen flygtning anvises en bolig i et udsat boligområde, hvor der f.eks. er en stor koncentration af beboere uden for arbejdsmarkedet og en stor koncentration af indvandrere og efterkommere.

Det indgår i regeringens ghettostrategi, at der bl.a. skal skabes en bedre balance i beboersammensætningen i de udsatte boligområder. Strategien indeholder på den baggrund en række initiativer, der har til formål at sikre en bedre styring af tilflytningen til de mest udsatte boligområder for dermed at undgå en for stor koncentration af bl.a. beboere uden for arbejdsmarkedet og af nyankomne flygtninge og indvandrere fra lande uden for EU/EØS og Schweiz. Det indgår på den baggrund i strategien, at integrationsloven skal ændres således, at kommunerne ikke fremover anviser bolig til nyankomne flygtninge i ghettoområder eller områder, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning. Formålet er at styrke den enkelte udlændings muligheder for en vellykket integration og kontakt med det danske samfund. Formålet er endvidere at styrke indsatsen mod ghettoisering og modvirke en for skæv beboersammensætning i ghettoområderne og områderne, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning.

På den baggrund og på baggrund af regeringens aftale med Dansk Folkeparti "Nye tider, nye krav" foreslås det, at integrationslovens § 12 om kommunalbestyrelsens pligt til at anvise nyankomne flygtninge en bolig ændres, således at kommunalbestyrelsen ikke må anvise en bolig i et ghettoområde, jf.

61 a i almenboligloven, eller i et område, som er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, jf. almenboliglovens § 51 b.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at en kommunalbestyrelse i en kommune, hvor der ligger et ghettoområde eller et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, ikke kan anvise en flygtning, der er visiteret til kommunen, en bolig i de nævnte områder, men i stedet må anvise flygtningen en anden bolig.

Det foreslås, at forbuddet mod anvisning af bolig i de nævnte områder skal gælde, uanset at kommunalbestyrelsen på tidspunktet for overtagelse af ansvaret for den enkelte flygtning alene har mulighed for at anvise en bolig i en ghetto eller i et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, og således ikke umiddelbart råder over andre boliger.

Den nærmere afgrænsning af, hvilke områder der henhører under betegnelsen et ghettoområde, er fastsat i § 61 a i lov om almene boliger. Bestemmelsen indebærer, at der ved et ghettoområde forstås almene boligområder, hvor der er mindst 1.000 beboere, og som opfylder to af følgende kriterier:

1) Andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande overstiger 50 pct.
2) Andelen af 18-64-årige uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse overstiger 40 pct. (opgjort som gennemsnit over de seneste fire år).
3) Antal dømte for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer pr. 10.000 beboere på 18 år og derover overstiger 270 personer (opgjort som gennemsnit over de seneste fire år).

Den nærmere afgrænsning af, hvilke områder der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, er fastsat i § 51 b i lov om almene boliger. Bestemmelsen indebærer, at reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse i områder, hvor der er en høj andel af personer uden for arbejdsmarkedet. Der kan dels være tale om områder (fysisk sammenhængende almene afdelinger), hvor der bor mindst 1.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 40 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er uden for arbejdsmarkedet, dels være tale om områder, hvor der bor mindst 5.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 30 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er uden for arbejdsmarkedet.

På grundlag af den nævnte afgrænsning af et ghettoområde er der pr. 1. januar 2011 identificeret 26 ghettoområder. De 26 områder ligger i 15 kommuner. Antallet af områder, hvor reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse, udgør ifølge den af Socialministeriet offentliggjorte liste over boligområder, der kan anvende kombineret udlejning, 45 boligområder pr. 1. oktober 2010. Disse boligområder ligger i 26 kommuner.

De to lister omfatter i alt 28 forskellige kommuner. På grundlag af de af Udlændingeservice den 21. december 2010 udmeldte reviderede kommunekvoter for 2011 forventes 986 flygtninge at blive visiteret til de 28 kommuner i 2011.

De gældende regler om kommunalbestyrelsens pligt til at anvise bolig til nyankomne flygtninge videreføres i øvrigt uændret. Kommunalbestyrelsen har således pligt til snarest muligt at fremskaffe en permanent bolig til flygtningen, jf. integrationslovens § 12, stk. 1, der videreføres uændret. For at opfylde denne pligt kan kommunalbestyrelsen anvende de muligheder for anvisning af bolig til boligsøgende, der i øvrigt følger af almenboliglovgivningen. Der er endvidere i integrationslovens § 13 givet kommunerne adgang til at erhverve, indrette eller leje ejendomme med henblik på anvisning af boliger til flygtninge. Råder kommunalbestyrelsen på tidspunktet for kommunens overtagelse af ansvaret for den pågældende flygtning ikke over en permanent bolig, skal kommunalbestyrelsen – som hidtil – anvise flygtningen et midlertidigt opholdssted, indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, jf. § 12, stk. 5.

Såfremt kommunalbestyrelsen ikke i tilstrækkeligt omfang har udnyttet sine muligheder for at anvise permanente boliger til de pågældende flygtninge, kan Udlændingeservice efter bestemmelsen i integrationslovens § 15 på vegne af kommunalbestyrelsen og for kommunens regning indgå aftaler om at

erhverve, indrette eller leje ejendomme i kommunen med henblik på anvisning af boliger til de flygtninge, som Udlændingeservice har visiteret til kommunen.

Det skønnes i øvrigt, at den enkelte kommunalbestyrelse, der modtager flygtninge efter integrationsloven, har gode muligheder for at finde en anden egnet bolig, uanset at der i kommunen ligger et eller flere af de områder, hvortil anvisning ikke kan ske.

Den foreslåede ændring af integrationsloven skal ses i sammenhæng med den ved lov nr. 1610 af 22. december 2010 om ændring af lov om almene boliger m.v. (Stop for anvisning til ghettoområder af visse personer og identifikation af ghettoområder) foretagne ændring af § 59 i lov om almene boliger m.v.

Ved denne ændring, der ligeledes gennemførtes som led i udmøntningen af regeringens ghettostrategi, er der blevet indført et forbud mod kommunal anvisning af en bolig i et ghettoområde eller et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning til husstande, hvor et eller flere medlemmer af husstanden ikke er statsborgere i et land, der er tilsluttet EU eller EØS, eller i Schweiz. Hvis kommunalbestyrelsen i en sådan situation ikke har andre boliger i en almen afdeling til rådighed, skal kommunalbestyrelsen dog anvise en bolig i ghettoområdet eller i et område, der er omfattet af kombineret udlejning.

Om forholdet til denne ændring af lov om almene boliger m.v. bemærkes følgende:

§ 59, stk. 6, i lov om almene boliger indebærer, at en kommunalbestyrelse – som led i løsningen af påtrængende boligsociale opgaver – ikke må anvise en bolig i et af de i bestemmelsen nævnte områder til bestemte persongrupper. Bestemmelsen indeholder således en regulering af den kommunale anvisningsret, når dette sker som led i løsningen af påtrængende boligsociale opgaver. Det henhører under den enkelte kommunalbestyrelse at vurdere, om den enkelte boligsøgende skal anvises en bolig.

Integrationsloven indeholder en selvstændig regulering af spørgsmålet om anvisning af boliger til flygtninge. Reguleringen har ikke sammenhæng med andre bestemmelser om kommunale boligplaceringsforpligtelser. Kommunalbestyrelsen har således efter integrationsloven en pligt til at anvise en flygtning, der visiteres til kommunen, en bolig. Det gælder, uanset om de kriterier, som den enkelte kommunalbestyrelse anvender ved tildeling af bolig som led i løsningen af boligsociale opgaver, i øvrigt er opfyldt. Reglerne i integrationsloven indebærer endvidere, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde den pågældende flygtning en permanent bolig i kommunen.

Den særlige regulering i integrationsloven skal ses i sammenhæng med, at anvisning af bolig til en flygtning udgør en væsentlig forudsætning for den enkelte flygtnings muligheder for at blive integreret, idet flygtningen herved sikres det fornødne grundlag for sin videre integration i det danske samfund og deltagelse i det lokale samfundsliv. Integrationslovens boligplaceringsregler varetager derfor – foruden hensynet til løsning af boligsociale opgaver over for nyankomne flygtninge – hensynet til flygtninges integration i bl.a. det lokale samfund.

Den foreslåede ændring af integrationslovens boligplaceringsregler indeholder på den baggrund tillige et ubetinget forbud mod anvisning af bolig til en nyankommen flygtning i et ghettoområde eller i et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning. Også på dette punkt adskiller forslaget sig fra det i § 59, stk. 6, i lov om almene boliger fastsatte forbud mod anvisning af boliger i et ghettoområde eller i et område, som er omfattet af kombineret udlejning, idet kommunalbestyrelsen – i tilfælde, hvor der ikke er en ledig bolig i anden afdeling – kan anvise en bolig i et af de i § 59, stk.6, omfattede områder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6.

2.2. Adgang for Udlændingeservice til at træffe afgørelse om boligplacering

Reglerne i kapitel 3 i integrationsloven om boligplacering omfatter udlændinge, der meddeles opholdstilladelse som flygtninge, jf. lovens § 2, stk. 2.

Der har i nogle få sager været tvivl om boligplaceringsreglerne for personer, der meddeles opholdstilladelse, og som på tidspunktet for opholdstilladelsens meddelelse er indkvarteret på et asylcenter.

Flygtninge i integrationslovens forstand er nærmere defineret i lovens § 2, stk. 2. Bestemmelsen indebærer bl.a., at udlændinge, som får afslag på asyl, men opholdstilladelse efter en anden bestemmelse i udlændingeloven i forlængelse heraf, som hovedregel anses som flygtninge i integrationslovens forstand, jf. integrationslovens § 2, stk. 2.

Det kan eksempelvis dreje sig om udlændinge, som får humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1. Andre eksempler er udlændinge, som ikke får asyl, men som i forlængelse af asylsagen får opholdstilladelse som udsendelseshindrede efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, eller uledsagede mindreårige udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3.

Visse udlændinge, som i forlængelse af en asylsagsbehandling får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, regnes imidlertid ikke som flygtninge i integrationslovens forstand. Det gælder f.eks. personer, som efter at have fået afslag på asyl får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. familiemæssig tilknytning til en herboende. Sådanne udlændinge betragtes i stedet som familiesammenførte udlændinge, jf. integrationslovens § 2, stk. 3, hvilket har som konsekvens, at de ikke skal boligplaceres.

I nogle tilfælde vil en udlænding, som i forlængelse af en ansøgning om asyl får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. familiemæssig tilknytning til en herboende, have boet hos denne person under sagen og tage ophold der efter at have fået opholdstilladelse.

Der er imidlertid også enkelte tilfælde, hvor udlændingen under sagens behandling ikke har været bosat hos det familiemedlem, som udlændingens opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c hviler på tilknytningen til. Som eksempel kan nævnes et ægtepar med børn, som indrejser sammen i landet, søger asyl, bliver indkvarteret på et asylcenter og bliver skilt inden sagens afgørelse. Får den ene ægtefælle asyl og den anden ægtefælle afslag på asyl, kan der efter omstændighederne meddeles opholdstilladelse til sidstnævnte med henblik på udøvelse af samvær med børnene. Efter de gældende regler skal kun den af ægtefællerne, der får asyl, boligplaceres. Der er ikke hjemmel til at boligplacere den ægtefælle, som får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. familiemæssig tilknytning til parrets fællesbørn, da den pågældende ikke er flygtning i integrationslovens forstand.

En udlænding i en sådan situation har – modsat familiesammenførte udlændinge i øvrigt – normalt ikke mulighed for at tage ophold hos en herboende, og den pågældende vil derfor ofte være henvist til at forblive på indkvarteringsstedet, indtil Udlændingeservice kan indgå aftale med en kommune om, at den pågældende kan tage bopæl i kommunen.

På den baggrund – og for at sikre, at de indkvarteringssteder, der er etableret med henblik på at huse bl.a. udlændinge, der søger om asyl, ikke unødigt anvendes som opholdssted for udlændinge, der på andet grundlag er meddelt opholdstilladelse her i landet – skønnes det mest hensigtsmæssigt, at reglerne om boligplacering i integrationslovens kapitel 3 også finder anvendelse i sådanne tilfælde.

Det foreslås derfor, at integrationsloven ændres, således at Udlændingeservice, hvis særlige grunde taler derfor, kan træffe afgørelse om, at en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som familiesammenført udlænding, jf. § 2, stk. 3, er omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering. Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at Udlændingeservice – på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter – skal træffe afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering), og at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil udlændingen visiteres, skal anvise den pågældende en bolig, jf. § 12.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

2.3. Integrationsretlige konsekvenser af skift mellem opholdsgrundlag og afbrydelser i opholdet

Det følger af integrationslovens § 16, stk. 6, at et integrationsprogram har en varighed på højst tre år, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen. Tilsvarende har et introduktionsforløb, jf. integrationslovens § 24 c, stk. 4, en varighed på højst tre år.

Den treårige periode kan under ét benævnes introduktionsperioden.

En udlænding, der er meddelt opholdstilladelse, vil normalt have samme opholdsgrundlag under hele introduktionsperioden. I nogle tilfælde kan der dog ske et skift i udlændingens opholdsgrundlag.

Kommunalbestyrelsens pligt til at tilbyde et integrationsprogram i tilfælde, hvor en udlænding under introduktionsperioden skifter opholdsgrundlag, er nærmere reguleret i lovens § 57. Det følger heraf, at meddeles en udlænding, der er omfattet af integrationsloven, jf. lovens § 2, stk. 2-4, efterfølgende opholdstilladelse på andet grundlag, har de i integrationsloven fastsatte bestemmelser virkning fra den første opholdstilladelse. Dette indebærer, at den pågældendes introduktionsperiode regnes fra kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for den pågældende i forbindelse med meddelelsen af den første opholdstilladelse.

Integrationslovens § 57 regulerer de situationer, hvor en udlænding skifter opholdsgrundlag under introduktionsperioden, uden at der i forbindelse med skift af opholdsgrundlag er en periode, hvor den pågældende ikke har noget opholdsgrundlag.

Integrationsloven gælder imidlertid også for udlændinge, der opnår et nyt opholdsgrundlag, men hvor der i forbindelse med skiftet mellem opholdsgrundlag forløber en periode, hvor udlændingen ikke har opholdstilladelse her i landet.

Spørgsmålet om, hvorledes det princip, der følger af § 57, skal finde anvendelse i tilfælde, hvor en udlænding skifter – retligt eller faktisk – opholdsgrundlag, men hvor der i den forbindelse forløber en periode, hvor udlændingen ikke har opholdstilladelse her i landet, har imidlertid givet anledning til en vis tvivl. Det gælder navnlig i tilfælde, hvor der indtræder en længerevarende afbrydelse af en udlændings ophold her i landet.

Det foreslås på den baggrund, at det i integrationsloven præciseres, at kommunalbestyrelsen ved tilbud om integrationsprogram eller introduktionsforløb til en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse, som udgangspunkt skal fratrække det eller de tidsrum, hvori den pågældende tidligere har været omfattet af en introduktionsperiode eller – hvis udlændingen ikke har været omfattet af en introduktionsperiode – af tilbud om danskuddannelse efter danskuddannelsesloven. I visse tilfælde kan der være forløbet en så lang periode mellem udlændingens første og anden opholdstilladelse, at de danskkundskaber m.v., som udlændingen måtte have erhvervet under det første ophold, kan være gået tabt. Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at den enkelte udlænding skal tilbydes en længere introduktionsperiode, der dog højst kan udgøre tre år.

Den gældende bestemmelse i integrationslovens § 57 indebærer, at en udlænding, som i løbet af introduktionsperioden skifter opholdsgrundlag fra f.eks. familiesammenført udlænding til flygtning, ikke skal boligplaceres. Reglen afspejler, at boligplacering i sådanne tilfælde ofte ikke vil være påkrævet, idet vedkommende allerede har fast bopæl i en kommune, hvor han eller hun følger et igangværende integrationsprogram eller introduktionsforløb.

Reglen har imidlertid givet anledning til vanskeligheder i nogle enkelte tilfælde, hvor udlændingen på tidspunktet for opholdstilladelsens meddelelse har været indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5. Når en udlænding skifter opholdsgrundlag fra f.eks. familiesammenført udlænding til flygtning, vil baggrunden herfor undertiden være, at de familiemæssige relationer, som den oprindelige opholdstilladelse har hvilet på, ikke længere er til stede – f.eks. pga. vold i familien – og en del af de udlændinge, som ansøger om asyl under sådanne omstændigheder, vil tage ophold på et indkvarteringssted under asylsagsbehandlingen. Får den pågældende herefter asyl, vil den pågældende normalt være uden anden bopæl, og der følger ikke af integrationsloven nogen adgang for Udlændingeservice til at boligplacere den pågældende, der derfor må opholde sig på indkvarteringsstedet, indtil Udlændingeservice kan indgå aftale med en kommune om, at kommunen overtager ansvaret for den pågældende.

Det foreslås på den baggrund, at en flygtning, som har eller tidligere har haft opholdstilladelse her i landet, og som efterfølgende meddeles opholdstilladelse som flygtning, jf. § 2, stk. 2, er omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge, hvis den pågældende på tidspunktet for den seneste opholdstilladelses meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17.

2.4. Præcisering af reglerne om integrationsprogram til mindreårige uledsagede flygtninge

Det følger af integrationslovens § 16, stk. 1, at flygtninge, der er fyldt 18 år, skal have tilbudt et integrationsprogram. Dette gælder bl.a. udlændinge, der er fyldt 18 år, og som er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, (humanitær opholdstilladelse) eller efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2 (opholdstilladelse til udsendelseshindrede afviste asylansøgere).

Desuden følger det af integrationslovens § 16, stk. 7, at mindreårige, uledsagede flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 c, stk. 3, kan få tilbudt et integrationsprogram.

En uledsaget mindreårig udlænding, der har søgt om asyl her i landet, kan imidlertid endvidere meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, (humanitær opholdstilladelse) eller opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2 (opholdstilladelse til udsendelseshindrede afviste asylansøgere). Uledsagede mindreårige udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2, er således ikke efter ordlyden i § 16, stk. 7, omfattet af den kreds af udlændinge under 18 år, som en kommunalbestyrelse kan tilbyde et integrationsprogram.

Det foreslås på den baggrund, at det i § 16, stk. 7, præciseres, at kommunalbestyrelsen har adgang til at tilbyde uledsagede mindreårige flygtninge et integrationsprogram, hvor dette skønnes formålstjenligt, uanset efter hvilken bestemmelse de pågældende har fået opholdstilladelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10.

2.5. Beskæftigelsesrettede tilbud til indvandrere, som ikke modtager ydelser

Ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) er integrationslovens målgruppe udvidet til også at omfatte udlændinge, der kommer til landet som led i beskæftigelse m.v., og deres medfølgende ægtefæller, jf. § 2, stk. 4, om indvandrere.

Der er i den forbindelse indført et tilbud om introduktionsforløb til denne gruppe af udlændinge, jf. lovens kapitel 4 a. Et introduktionsforløb omfatter danskuddannelse, kursus i danske samfundsforhold og – hvis udlændingen er berettiget hertil og ønsker at modtage tilbuddet – beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 24 c, stk. 2.

Spørgsmålet om, hvorvidt en kommunalbestyrelse skal give beskæftigelsesrettede tilbud til en udlænding som led i et introduktionsforløb, er nærmere reguleret i lovens § 23, stk. 5, jf. § 24 f. Bestemmelsen i § 23, stk. 5, der senest er ændret ved den ovennævnte lovændring, indebærer, at en kommunalbestyrelse har pligt til at give en udlænding, der ikke er i beskæftigelse, og som ikke modtager introduktionsydelse m.v., et beskæftigelsesrettet tilbud, hvis udlændingen anmoder herom, og hvis tilbuddet skønnes at ville forbedre den pågældendes beskæftigelsesmuligheder.

Formålet med den gældende ordning er – i forhold til kredsen af udlændinge, der tilbydes et introduktionsforløb – først og fremmest at lette adgangen til det danske arbejdsmarked for medfølgende ægtefæller til arbejdskraftindvandrere med henblik på at tiltrække og fastholde kvalificeret udenlandsk arbejdskraft.

Kredsen af udlændinge, der skal tilbydes et introduktionsforløb, omfatter imidlertid – foruden udenlandske arbejdstagere og deres medfølgende ægtefæller – bl.a. udlændinge, der meddeles opholdstilladelse

som led i uddannelse, og udlændinge, der meddeles opholdstilladelse som led i den såkaldte green card-ordning efter udlændingeloven.

Det har i praksis givet anledning til en vis tvivl om, hvorvidt kommunalbestyrelses pligt til at give beskæftigelsesrettede tilbud, omfatter enhver udlænding, der tilbydes et introduktionsforløb, og som ikke er i beskæftigelse.

Det bemærkes hertil, at tilbud om beskæftigelsesrettede aktiviteter som led i et introduktionsforløb imidlertid ikke har til formål at pålægge kommunerne en pligt til at give beskæftigelsesrettede tilbud, hvor dette ikke kan antages at forbedre udlændingens beskæftigelsesmuligheder, f.eks. fordi vedkommende er velkvalificeret og burde kunne finde beskæftigelse. Ordningen er således ikke møntet på f.eks. udlændinge omfattet af green card ordningen, jf. udlændingelovens § 9 a. Ordningen er ligeledes ikke møntet på f.eks. udenlandske studerende, hvis formål med opholdet i Danmark er at studere, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Udlændinge, der meddeles opholdstilladelse med henblik på au pair-ophold, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, har ikke ret til at arbejde her i landet under deres ophold og dermed heller ikke til beskæftigelsesrettede aktiviteter.

Det foreslås på den baggrund, at det i § 24 f præciseres, at beskæftigelsesrettede tilbud ikke kan gives til udlændinge, der har opholdstilladelse på baggrund af studier, beskæftigelse, au pair-ophold m.v.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12.

2.6. Præcisering af integrationslovens målgruppe

Integrationsloven gælder for flygtninge, familiesammenførte udlændinge og indvandrere, jf. lovens § 2, stk. 1. Af bestemmelsen i § 2, stk. 4, der nærmere fastsætter, hvad der i integrationsloven forstås ved en indvandrer, følger bl.a., at en udlænding med registreringsbevis eller opholdskort efter udlændingelovens § 6 er omfattet af loven, jf. herved § 2, stk. 4, nr. 7.

Bestemmelsen i § 2, stk. 4, nr. 7, har til formål at sikre, at EU-borgere og familiemedlemmer til EU-borgere, som har erhvervet opholdsret i medfør af EU-reglerne, har adgang til tilbud efter integrationsloven. En EU-borger og familiemedlemmer til en EU-borger, der er omfattet af bestemmelsen i § 2, stk. 4, nr. 7, skal således tilbydes et introduktionsforløb bestående af danskuddannelse, kursus i danske samfundsforhold og dansk kultur og historie samt beskæftigelsesrettede tilbud, hvis den pågældende er berettiget til og ønsker at modtage sådanne, jf. herved integrationslovens kapitel 4 a om introduktionsforløb for indvandrere.

Det følger af den gældende bestemmelse i integrationslovens § 4, stk. 3, 2. pkt., at ansvaret for at give indvandreren tilbud om et introduktionsforløb påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen eller, hvis ansøgningen indgives her i landet, fra tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse. Betingelsen om, at den enkelte udlænding skal være folkeregistreret, skal bl.a. sikre klarhed om, på hvilket tidspunkt kommunalbestyrelsen er ansvarlig for at tilbyde et introduktionsforløb.

Folkeregistrering ved tilflytning fra udlandet forudsætter for ikke-nordiske statsborgere, at den pågældende har opholdstilladelse eller -bevis, jf. § 17, stk. 1, i lov om Det Centrale Personregister.

Bestemmelsen i § 2, stk. 4, nr. 7, indebærer bl.a., at EU-borgere, der i medfør af EU-reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed m.v. opholder sig her i landet som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, studerende, pensionister eller som personer med tilstrækkelige midler, er omfattet af tilbuddet om et introduktionsforløb. Bestemmelsen indebærer endvidere, at familiemedlemmer til en EU-borger, der på det nævnte grundlag opholder sig her i landet, ligeledes er omfattet af tilbuddet.

Er der derimod tale om en EU-borger, der opholder sig her i landet uden at være omfattet af EU-reglerne om ret til ophold i mere end tre måneder, er den pågældende ikke omfattet af integrationslovens § 2,

stk. 4, nr. 7. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis EU-borgeren alene opholder sig her i landet som led i turisme eller i forbindelse med besøg hos bekendte.

Spørgsmålet om, hvorvidt en EU-borger har ret til ophold her i landet, og på hvilket grundlag opholdet sker, henhører under udlændingemyndighederne (statsforvaltningerne). Dette gælder også spørgsmålet om en EU-borgers eventuelle familiemedlemmers ret til ophold her i landet i henhold til EU-reglerne.

Opstår der tvivl om, hvorvidt en udlænding har et opholdsgrundlag, der er omfattet af integrationsloven, skal kommunalbestyrelsen rette henvendelse til udlændingemyndighederne med henblik på at afklare spørgsmålet.

Ophold i henhold til EU-reglerne kan i henhold til integrationsloven § 2, stk. 4, nr. 7, dokumenteres ved et registreringsbevis eller et opholdskort.

Det følger af artikel 25 i Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet), at besiddelse af et registreringsbevis eller et opholdskort ikke kan stilles som betingelse for udøvelse af en rettighed eller gennemførelse af en administrativ handling, idet den pågældende udlænding med en hvilken som helst anden type dokumentation kan godtgøre at være omfattet af de pågældende rettigheder. Hvis borgeren gennem anden form for egnet dokumentation kan godtgøre at være omfattet af retten til fri bevægelighed og ophold efter opholdsdirektivet, udgør dette et tilstrækkeligt grundlag for at indrømme en rettighed.

Bestemmelsen i direktivets artikel 25 indebærer, at en EU-borger, der ikke er besiddelse af et registreringsbevis, med en hvilken som helst anden form for egnet dokumentation kan godtgøre at være omfattet af retten til fri bevægelighed og ophold efter opholdsdirektivet. Tilsvarende gælder for en udlænding, der ikke er i besiddelse af et opholdskort.

Ved tilbud om introduktionsforløb efter integrationsloven indebærer bestemmelsen i direktivets artikel 25, at en kommunalbestyrelse skal give tilbuddet til en EU-borger, der ikke er i besiddelse af et registreringsbevis, men som med anden form for egnet dokumentation dokumenterer at være omfattet af retten til fri bevægelighed og ophold efter opholdsdirektivet. Bestemmelsen indebærer tilsvarende, at en kommunalbestyrelse skal give tilbud i medfør af integrationsloven til et familiemedlem til en EU-borger, uanset at den pågældende ikke er i besiddelse af et opholdskort, såfremt familiemedlemmet på anden vis dokumenterer sin opholdsret.

Det foreslås på den baggrund, at den gældende bestemmelse i integrationsloven om EU-borgere og familiemedlemmer til EU-borgere justeres, således at kravet om registreringsbevis eller opholdskort erstattes af et krav om, at den pågældende udlænding har ophold her i landet i medfør af EU-reglerne om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen i integrationslovens § 4, stk. 3, justeres, så ansvaret efter § 4, stk. 1, for indvandrere omfattet af EU-reglerne påhviler kommunalbestyrelsen i bopælskommunen fra det tidspunkt, hvor det er godtgjort, at den pågældende udlænding opfylder betingelserne i § 2, stk. 4, nr. 8, og senest på tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR).

Ændringen af integrationslovens § 4, stk. 3, vedrører alene udlændinge, som har ophold i medfør af EU-reglerne. Øvrige indvandrere skal således fortsat først gives tilbud i medfør af § 4, stk. 1, når de er registreret i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen eller, hvis ansøgning herom indgives her i landet, fra tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5.

Endelig foreslås der indsat en ny bestemmelse i § 2, stk. 4, således at det udtrykkeligt fremgår, at statsborgere i de nordiske lande er omfattet af integrationsloven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

3. Ændring af danskuddannelsesloven

3.1. Udvidelse af kredsen af prøveberettigede efter danskuddannelsesloven

Efter den gældende bestemmelse i danskuddannelseslovens § 2 er danskuddannelseslovens målgruppe udlændinge, der er fyldt 18 år, og som har opholdstilladelse, EU-registreringsbevis, EU-opholdskort eller i øvrigt har fast, lovligt ophold i Danmark og er folkeregistreret i en kommune. Herudover har EU-grænsependlere ret til danskuddannelse, jf. danskuddannelseslovens § 2 a, ligesom visse danske statsborgere har ret til danskuddannelse, jf. danskuddannelseslovens § 2, stk. 4.

I danskuddannelseslovens § 9, stk. 4, er der fastsat hjemmel til, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om prøver m.v. Denne hjemmel er udmøntet i bekendtgørelse nr. 988 af 13. august 2010 om prøver inden for danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (prøvebekendtgørelsen). Af bekendtgørelsens § 2 fremgår, hvem der er prøveberettigede i forbindelse med danskprøver til voksne udlændinge m.fl. Det fremgår heraf, at de prøveberettigede er personer, der er omfattet af retten til danskuddannelse, jf. § 2 eller § 2 a i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., og personer, der uanset de ikke længere er omfattet af retten til danskuddannelse, fortsat opfylder betingelserne i § 2 eller i § 2 a i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Bestemmelsen i § 2 i prøvebekendtgørelsen indebærer, at alene udlændinge med fast, lovligt ophold her i landet, f.eks. på grundlag af en opholdstilladelse, kan deltage i danskprøver i henhold til danskuddannelsesloven. En udlænding uden fast ophold her i landet, f.eks. en udlænding, der opholder sig her i landet på grundlag af et visum, har derimod ikke adgang til at aflægge en prøve i dansk.

Nogle udlændinge, som ikke opholder sig fast her i landet, kan imidlertid have interesse i at bestå en danskprøve. Det kan f.eks. være i forbindelse med studier eller planer om senere at flytte til Danmark.

Der er ingen særlig begrundelse for den nuværende afgræsning. Det foreslås derfor, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration gives hjemmel til at fastsætte nærmere regler, hvorefter udlændinge, der ikke er omfattet af danskuddannelseslovens personkreds, kan aflægge prøver i henhold til danskuddannelsesloven mod betaling af et gebyr.

Det er hensigten i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om vilkårene for deltagelse i danskprøverne, regler om gebyr m.v.

Det er i den forbindelse hensigten, at adgangen til at aflægge en prøve i dansk under et kortere ophold her i landet skal omfatte såvel udlændinge, der er visumpligtige, som udlændinge, der er fritaget for visum ved indrejse og ophold i Danmark.

Forslaget medfører ingen ændringer i de udlændingeretlige regler om en udlændings adgang til at tage kortvarigt ophold her i landet. En udlænding, der ønsker at aflægge en prøve i dansk, skal således opfylde de gældende betingelser for meddelelse af visum eller betingelserne for visumfri indrejse og ophold i Danmark. Opholder en udlænding sig på dette grundlag lovligt her i landet, vil udlændingen – når den foreslåede bemyndigelse er udmøntet – kunne aflægge en prøve i dansk. Baggrunden for meddelelse af visum til en udlænding er uden betydning for adgangen til at aflægge en prøve i dansk. Det er således uden betydning, om udlændingen opholder sig her i landet f.eks. som led i et privatbesøg, som led i turisme eller i forbindelse med forretning.

Det bemærkes, at udlændinge, som ikke tilhører målgruppen i danskuddannelsesloven, ved en sådan hjemmel alene får mulighed for at aflægge de relevante prøver, hvorimod de ikke opnår ret til danskuddannelse i øvrigt. Det skal endvidere bemærkes, at en udlænding, der f. eks. i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring har bestået en prøve i dansk, og som efterfølgende meddeles opholdstilladelse, skal tilbydes danskuddannelse efter reglerne i danskuddannelsesloven.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2.

3.2. Private udbydere omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven

Det fremgår af den gældende bestemmelse i danskuddannelseslovens § 10, stk. 1, hvem der kan udbyde danskuddannelse i henhold til loven. Det drejer sig om

1) kommunale sprogcentre,
2) andre offentlige uddannelsesinstitutioner eller uddannelsesinstitutioner godkendt af det offentlige,
3) private sprogcentre og
4) andre private udbydere, når uddannelsen tilbydes udlændinge som led i aktivering eller beskæftigelse på en privat eller offentlig virksomhed.

Etablering som udbyder efter nr. 2-4 er betinget af, at der mellem kommunalbestyrelsen og den pågældende udbyder er indgået en driftsaftale om udbud af danskuddannelse i henhold til loven, jf. danskuddannelseslovens § 10, stk. 3.

Bestemmelsen i § 10, stk. 1, indebærer, at en kommunalbestyrelse kan overlade udførelsen af opgaver efter danskuddannelsesloven til andre offentlige myndigheder m.v. og til private organisationer og virksomheder m.v.

En kommunalbestyrelse kan i den forbindelse overlade enhver opgave vedrørende tilrettelæggelse og gennemførelse af danskuddannelsestilbuddet til en anden offentlig myndighed eller til en privat virksomhed m.v. Bestemmelsen indeholder således hjemmel til, at såvel opgaver, der har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed, som opgaver, der har karakter af myndighedsudøvelse, kan overlades til andre offentlige myndigheder og til private. Opgaver efter danskuddannelsesloven, der har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed, omfatter f.eks. selve tilbuddet om danskundervisning, mens opgaver efter loven, der har karakter af myndighedsudøvelse, f.eks. omfatter beslutning om indplacering på danskuddannelse og modul, jf. danskuddannelseslovens § 6, stk. 3. For så vidt angår afholdelse af prøver på danskuddannelsesområdet, er det Integrationsministeriet, som udpeger prøveafholdende udbydere og fører tilsyn med prøveafholdelsen. Prøveområdet er således ikke underlagt kommunalbestyrelsernes kompetence.

Der er ikke i danskuddannelsesloven fastsat nærmere regler om, hvorvidt forvaltningsloven og offentlighedsloven gælder i forbindelse med varetagelsen af opgaver efter danskuddannelsesloven, der er overdraget til andre.

Med henblik på klart at sikre den enkelte kursist den grundlæggende beskyttelse, der følger af forvaltningsloven og offentlighedsloven, og for at sikre en ensartet retstilstand, uanset hvem der udbyder danskuddannelsen, foreslås det, at private udbydere – hvad enten der er tale om private sprogcentre eller andre private udbydere, som en kommune har indgået aftale med – omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven i forhold til den opgave, som de udfører for det offentlige i medfør af driftsaftalen. Kun varetagelsen af de konkrete opgaver, der udføres på kommunens vegne i medfør af en driftsaftale med kommunalbestyrelsen, vil være omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven, mens den private udbyders øvrige virksomhed ikke vil være omfattet, medmindre andet fremgår af anden lovgivning eller bestemmelser fastsat med hjemmel i anden lovgivning.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 3.

3.3. Behandling af klager over bedømmelse af prøver

Med lovforslaget foreslås det at udvide den gældende bemyndigelsesbestemmelse i danskuddannelsesloven vedrørende klage over forhold ved prøver, således at ministeren for flygtninge, indvandrer og integration kan fastsætte nærmere regler om, at ombedømmelse kan føre til en lavere karakter end den påklagede.

Det er således hensigten med hjemmel i den foreslåede udvidede bemyndigelsesbestemmelse at fastsæt-

te nærmere regler om, at ombedømmelse kan føre til en lavere karakter, på samme måde som tilfældet er i dag ved omprøve.

Baggrunden for forslaget om at give mulighed for, at ombedømmelse af klager kan føre til en lavere karakter, er, at Undervisningsministeriet ved lov nr. 140 af 9. februar 2010 har ændret en række love, hvorefter ombedømmelse fremover kan resultere i en lavere karakter. Denne mulighed er således bl.a. indført i gymnasieloven, i lov om forberedende voksenundervisning, i avu-loven, i lov om erhvervsuddannelser, i lov om åben uddannelse m.v. På denne baggrund foreslås det, at der indføres en tilsvarende bestemmelse i danskuddannelsesloven, således at der er et parallelt retsgrundlag for de forskellige uddannelser.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5.

3.4 Præcisering af danskuddannelseslovens målgruppe

Efter den gældende bestemmelse i danskuddannelseslovens § 2, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tilbyde danskuddannelse til voksne udlændinge, der er fyldt 18 år, har opholdstilladelse, EU-registreringsbevis, EU-opholdskort eller i øvrigt har fast, lovligt ophold i Danmark og er folkeregistreret i en kommune.

Betingelsen om, at den enkelte udlænding skal have en opholdstilladelse, har bl.a. til formål at sikre, at tilbuddet om danskuddannelse omfatter udlændinge, der bosætter sig i Danmark. Betingelsen indebærer, at udlændinge, der kun opholder sig her i landet i kortere tid som f.eks. turister, eller som opholder sig i Danmark som asylansøgere, ikke er omfattet af tilbuddet om danskuddannelse.

Betingelsen om, at den enkelte udlænding skal være folkeregistreret, skal bl.a. sikre klarhed om, hvilken kommune som er ansvarlig for at tilbyde danskuddannelse.

Bestemmelsen i § 2, stk. 1, indebærer bl.a., at udlændinge, der har ophold i medfør af EU-reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed m.v. og dokumenterer dette ved et registreringsbevis (for EU-borgere) eller ved et opholdskort (for tredjelandsstatsborgere) er omfattet af tilbuddet om danskuddannelse.

Afgrænsningen af kredsen af EU-borgere og familiemedlemmer til EU-borgere, der er omfattet af danskuddannelsesloven, svarer til afgrænsningen af kredsen af EU-borgere og familiemedlemmer, der er omfattet af integrationsloven. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.

Det foreslås på den baggrund, at danskuddannelseslovens § 2, stk. 1, præciseres, således at kommunalbestyrelsens tilbud om danskuddannelse omfatter udlændinge, der er fyldt 18 år, og som enten har opholdstilladelse eller i øvrigt har fast, lovligt ophold i Danmark og er folkeregistreret i kommunen, eller har fast ophold i medfør af EU-reglerne om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v. og har bopæl i kommunen.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører, at private udbydere af danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven i forhold til den opgave, som den enkelte udbyder efter aftale udfører for kommunalbestyrelsen.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget justeres reglerne om EU-borgeres adgang til danskuddannelse og introduktionsforløb efter danskuddannelsesloven og integrationsloven. Det præciseres således, at en EU-borger allerede på det tidspunkt, hvor EU-borgeren kan godtgøre sin EU-retlige status som arbejdstager mv. – og ikke først ved forelæggelse af registreringsbevis og folkeregistrering - har ret til henholdsvis danskuddannelse og tilbud efter integrationsloven.

9. Hørte myndigheder m.v.

Forslaget har været i høring hos følgende:

Advokatrådet, Amnesty International, Ankestyrelsen, AOF-Danmark, ATP, Børne- og Kulturchefforeningen, Dannerhuset, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Danske Handicaporganisationer, Dansk Industri, Danske Regioner, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Oplysningsforbund, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, FOF's Landsorganisation, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Frivilligrådet, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, Kommunernes Landsforening (KL), Landsorganisationen i Danmark, Liberalt Oplysningsforbund, Lærernes Centralorganisation, NETOP-Netværk for oplysning, Oplysningsforbundenes Fællesråd, Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for Socialt Udsatte, Rådet for Etniske Minoriteter, Uddannelsesforbundet og UNHCR.

10. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget justeres reglerne om EU-borgeres adgang til danskuddannelse og introduktionsforløb efter danskuddannelsesloven og integrationsloven. Det præciseres således, at en EU-borger allerede på det tidspunkt, hvor EU-borgeren kan godtgøre sin EU-retlige status som arbejdstager mv. – og ikke først ved forelæggelse	

	af registreringsbevis og folkeregistrering - har ret til henholdsvis danskuddannelse og tilbud efter integrationsloven.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er alene tale om en teknisk rettelse som følge af de foreslåede ændringer under § 1, nr. 2 og 3.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 4, nr. 7,* omfatter udlændinge omfattet af udlændingelovens § 1, dvs. statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige.

Den foreslåede ændring får i praksis alene betydning for udlændinge fra de pågældende lande, som ikke er omfattet af EU-reglerne, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 4, nr. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.

Til nr. 3

Med den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 4, nr. 8,* justeres kriterierne for, hvornår borgere, som har ophold i medfør af EU-reglerne, er omfattet af integrationsloven.

Bestemmelsen omformuleres således, at det fremgår, at udlændinge, som har ophold her i landet i medfør af EU-reglerne om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v., er omfattet af integrationsloven.

I tvivlstilfælde kan kommunen rette henvendelse til den relevante statsforvaltning med henblik på en nærmere vurdering af opholdsgrundlag. En EU-borger og dennes eventuelle familiemedlemmer kan fortsat dokumentere deres opholdsret ved et registreringsbevis eller et opholdskort.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 6, 2. pkt.,* indebærer, at Udlændingeservice, hvis særlige grunde taler derfor, kan træffe afgørelse om, at en familiesammenført udlænding, jf. § 2, stk. 3, er omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering.

Bestemmelsen påtænkes bl.a. anvendt i de tilfælde, hvor en udlænding, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. familiemæssig tilknytning til herboende børn, som skal tage ophold hos ansøgerens fraskilte ægtefælle, der har fået opholdstilladelse som flygtning.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 5

§ 4, stk. 3, 1. pkt. videreføres uændret.

Den foreslåede ændring i *§ 4, stk. 3, 2. pkt.,* er alene en konsekvens af den foreslåede affattelse af § 2, stk. 4, nr. 7.

Den foreslåede ændring af *§ 4, stk. 3, 3. pkt.,* bevirker, at ansvaret efter § 4, stk. 1, for indvandrere omfattet af EU-reglerne, påhviler kommunalbestyrelsen i bopælskommunen fra det tidspunkt, hvor det er

godtgjort, at den pågældende udlænding opfylder betingelserne i § 2, stk. 4, nr. 8, og senest på tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR).

Dette medfører, at EU-borgere med ret til ophold i mere end tre måneder, får mulighed for at modtage tilbud efter integrationslovens § 4, stk. 1, før de er folkeregistrerede.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.

Til nr. 6

Efter den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen snarest muligt, efter at ansvaret for en flygtning er overgået til kommunalbestyrelsen, anvise boliger til de flygtninge, som Udlændingeservice visiterer til kommunen efter § 10.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 12, stk. 2,* indebærer, at kommunalbestyrelsen fremover ikke kan opfylde sin pligt til at anvise boliger til flygtninge, som Udlændingeservice har visiteret til kommunen, ved at anvise en bolig, som ligger i et ghettoområde, jf. § 61 a i lov om almene boliger, eller i et område, som er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, jf. § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger.

Socialministeriet beregner og offentliggør hvert år en liste over ghettoområder og en liste over områder, hvor reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse. Disse lister vil være bestemmende for, hvortil en nyankommen flygtning kan anvises en bolig. Der kan i den forbindelse ske ændringer i de områder, der er opført på de pågældende lister, således at et område, der hidtil har været opført på en af de nævnte lister, ikke længere opfylder kriterierne.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er tidspunktet for kommunalbestyrelsens anvisning af bolig, der er afgørende for, om den enkelte flygtning må anvises en bolig i et konkret boligområde. Det forhold, at et bestemt boligområde på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for integration af den pågældende flygtning, jf. integrationslovens § 4, stk. 2 og 3, var på listen over f.eks. ghettoområder, har således ikke betydning, hvis området på tidspunktet for afgørelse om anvisning af bolig ikke længere er på listen. Tilsvarende har det forhold, at en flygtning er anvist en bolig i et område, som efterfølgende opføres på en af de nævnte lister, ikke nogen konsekvenser for den pågældendes muligheder for at blive boende i området, ligesom det ikke indebærer, at kommunalbestyrelsen har pligt til på ny at anvise en bolig.

Den foreslåede bestemmelse omfatter enhver flygtning, jf. integrationslovens § 2, stk. 2, der visiteres til en kommune efter reglerne i integrationslovens § 10, stk. 1 og 2. Bestemmelsen finder anvendelse uanset flygtningens forsørgelsesgrundlag. Det forhold, at flygtningen f.eks. er selvforsørgende gennem beskæftigelse på tidspunktet for kommunalbestyrelsens beslutning om anvisning af bolig er uden betydning.

Kommunalbestyrelsen har pligt til at anvise en permanent bolig til flygtninge, som er visiteret til kommunen. Det er – som hidtil – muligt for kommunalbestyrelsen at foretage en vurdering og prioritering af alle de boligsøgendes behov. Herved undgås det, at en kommune nødsages til at anvise en bolig til en flygtning i en situation, hvor der er en anden boligsøgende, som konkret vurderes at have et mere presserende boligbehov.

En kommunalbestyrelse har efter integrationsloven alene pligt til at anvise en flygtning den første bolig. Får flygtningen senere i introduktionsperioden behov for en anden bolig, eksempelvis som følge af familiesammenføring eller flytning til en anden kommune, har kommunalbestyrelsen ikke efter reglerne i integrationsloven pligt til at anvise en ny bolig. Flytter udlændingen således til en anden kommune, hvis kommunalbestyrelse efter § 18, stk. 1, vælger at overtage ansvaret for den pågældendes integrationsprogram eller efter § 18, stk. 2, er forpligtet hertil, er kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen ikke efter integrationsloven forpligtet til at anvise den pågældende en bolig. Spørgsmålet om, hvorvidt en kommunalbestyrelse i sådanne situationer skal anvise en bolig, må afgøres efter de almindelige principper for løsning af kommunale boligsociale opgaver.

Den foreslåede ændring af integrationsloven er ikke til hinder for, at en flygtning efter de almindelige principper for udlejning af familieboliger i en almen boligorganisation, dvs. efter optagelse på en venteliste, tager bopæl i en almen bolig, der ligger i et ghettoområde eller i et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning. Det må bero på en konkret vurdering, om den pågældende flygtning i øvrigt opfylder betingelserne herfor, herunder f.eks. i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har besluttet, at reglerne om kombineret udlejning skal finde anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke ændringer i forhold til de gældende regler om den anviste boligs kvalitet. Kommunalbestyrelsen har fortsat pligt til at anvise boliger, som ifølge byggelovgivningen, planlovgivningen og anden lovgivning kan anvendes som lovlig bolig. Det forhold, at en flygtning ikke kan anvises bolig i et ghettoområde eller et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, indebærer alene, at flygtningen skal anvises en bolig i et andet boligområde, men der følger ikke heraf noget krav om, at flygtningen skal anvises en bedre bolig.

Det bemærkes, at kommunalbestyrelsens afgørelser om anvisning af boliger kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. integrationslovens § 53, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 23 a, stk. 1, nr. 2, har afløst den tidligere gældende bestemmelse i § 23, stk. 2, nr. 3.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det tidligere introduktionsprogram ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) er afløst af et integrationsprogram.

Til nr. 9

Henvisningen til § 4 er indsat for at lette overblikket over lovens sammenhæng og indebærer ingen realitetsændring.

Til nr. 10

Med den foreslåede ændring etableres der hjemmel til, at en kommunalbestyrelse kan tilbyde mindreårige uledsagede flygtninge et integrationsprogram, hvor dette skønnes formålstjenligt, uanset efter hvilken bestemmelse de pågældende har fået opholdstilladelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kommunalbestyrelsen fremover får adgang til at tilbyde en mindreårig uledsaget med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1 (humanitær opholdstilladelse), eller en mindreårig uledsaget med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2 (opholdstilladelse til udrejsehindrede afviste asylansøgere), et integrationsprogram, hvor dette skønnes formålstjenligt.

Bestemmelsen forudsættes i øvrigt administreret som hidtil, idet det bemærkes, at adgangen til at tilbyde mindreårige uledsagede flygtninge et integrationsprogram helt overvejende tager sigte på nyankomne i 16-17-års-alderen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Til nr. 11

Henvisningen til integrationslovens § 4 er indsat for at lette overblikket over lovens sammenhæng og indebærer ingen realitetsændring.

Til nr. 12

Efter den gældende bestemmelse i integrationslovens § 24 f finder lovens § 23, stk. 5, om beskæftigelsesrettede tilbud til ægtefælleforsørgede m.v. tilsvarende anvendelse for udlændinge, der får tilbudt et introduktionsforløb.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen i *§ 24 f* præciseres det, at følgende kategorier af udlændinge ikke er berettiget til tilbud efter integrationslovens § 23, stk. 5:

– Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a (udlændinge med opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse).
– Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, med henblik på skoleophold, praktikophold, au pair-ophold eller studier.
– Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4 (fribyordningen).
– Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f (religiøse forkyndere m.v.).

Dette indebærer, at kommunalbestyrelsens pligt til at give tilbud om beskæftigelsesrettede aktiviteter til indvandrere, jf. § 2, stk. 4, særligt vil omfatte udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som medfølgende ægtefælle til en udenlandsk arbejdstager. Spørgsmålet om, hvorvidt kommunalbestyrelsen skal tilbyde sådanne aktiviteter, skal som hidtil foretages på grundlag af en vurdering af, om tilbuddet kan antages at forbedre den pågældendes beskæftigelsesmuligheder, ligesom det fortsat er en betingelse, at den enkelte udlænding skal anmode herom, jf. integrationslovens § 23, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Til nr. 13

Der er alene tale om en konsekvensrettelse som følge af de foreslåede ændringer under § 1, nr. 2 og 3.

Til nr. 14 og 15

Den foreslåede ændring af *§ 45, stk. 7, 1. og 2. pkt.,* er en konsekvens af den foreslåede ændring af integrationslovens § 16, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 16

Der er tale om en teknisk rettelse. Det stk. 5, hvortil bestemmelsen i sin nuværende affattelse henviser, er ophævet ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.)

Til nr. 17

De foreslåede bestemmelser i *§ 57, stk. 2 og 3,* har som overordnet formål at sikre, at udlændinge omfattet af integrationsloven som udgangspunkt får en 3-årig sammenlagt introduktionsperiode uanset skiftende opholdsgrundlag. Det præciseres samtidig, at en udlændings deltagelse i programmer og forløb, der ligger så langt tilbage i tiden, at den tilegnede viden m.v. er gået tabt, ikke afskærer kommunalbestyrelsen fra helt eller delvis at tilbyde udlændingen et program.

Efter den gældende bestemmelse i § 57, stk. 1, har de i integrationsloven fastsatte bestemmelser virkning fra den første opholdstilladelse, hvis en udlænding omfattet af integrationsloven, jf. lovens § 2, stk. 2-4, efterfølgende meddeles opholdstilladelse på andet grundlag. Det indebærer, at den pågældendes

introduktionsperiode regnes fra kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for den pågældende i forbindelse med meddelelsen af den første opholdstilladelse. Har en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som familiesammenført, f.eks. gennemført 1 år af et tilbudt integrationsprogram, skal kommunalbestyrelsen, hvis udlændingen på dette tidspunkt meddeles opholdstilladelse på et andet opholdsgrundlag omfattet af integrationsloven, f.eks. som flygtning, tilbyde den pågældende fortsat deltagelse i et integrationsprogram i højst 2 år, således at den samlede introduktionsperiode højst udgør 3 år.

Tilsvarende gælder i de tilfælde, hvor en ændring i udlændingens opholdsgrundlag indebærer, at den pågældende, der f.eks. hidtil har fået tilbudt et integrationsprogram, i stedet skal tilbydes et introduktionsforløb eller omvendt. Der kan være tale om en udlænding, som har opholdt sig her i landet som flygtning, men som efterfølgende meddeles opholdstilladelse som arbejdstager. I denne situation vil den periode, som den pågældende har deltaget i integrationsprogrammet, skulle fratrækkes i den periode, som det tilbudte introduktionsforløb kan udgøre. Der kan endvidere være behov for at justere i tilbuddenes indhold, idet en udlænding, der f.eks. har modtaget introduktionsydelse og i den periode har deltaget i aktive tilbud, ikke længere har ret hertil, eftersom den pågældende nu opholder sig her i landet som led i beskæftigelse. Endvidere vil den pågældendes integrationskontrakt bortfalde, da aktiviteterne i et introduktionsforløb i modsætning til aktiviteterne i et integrationsprogram ikke skal reguleres i en integrationskontrakt. Af samme grund skal udlændinge, der overgår fra et introduktionsforløb til et integrationsprogram have udarbejdet en integrationskontrakt i forbindelse hermed.

Det foreslås i *§ 57, stk. 2, 1. pkt.,* at hvis en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse, på ny meddeles opholdstilladelse, afkortes vedkommendes introduktionsperiode, jf. § 16, stk. 6, og § 24 c, stk. 4, med det tidsrum, hvori udlændingen tidligere har været omfattet af en introduktionsperiode.

Den foreslåede bestemmelse – hvorefter kommunalbestyrelsen ved tilbud om integrationsprogram eller introduktionsforløb til en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse, som udgangspunkt skal fratrække den eller de perioder, hvori den pågældende tidligere har modtaget tilbud – afspejler, at en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse her i landet og i den forbindelse har modtaget tilbud som led i et integrationsprogram eller et introduktionsforløb, normalt ikke vil have behov for på ny at modtage tilbud gennem et fuldt treårigt forløb. Den ny introduktionsperiode får derfor i sådanne tilfælde en varighed svarende til resten af den gamle introduktionsperiode.

Har udlændingen under det tidligere ophold ikke modtaget tilbud efter integrationsloven, men alene tilbud om danskuddannelse efter danskuddannelsesloven, sidestilles dette tilbud med tilbud efter integrationsloven, således at den periode, hvori udlændingen har modtaget tilbud om danskuddannelse skal fratrækkes i tilbuddet om en ny introduktionsperiode. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis udlændingen har opholdt sig her i landet som arbejdskraftindvandrer på et tidspunkt, hvor denne gruppe af udlændinge ikke var omfattet af integrationsloven.

Da der i visse tilfælde kan være forløbet en så lang periode mellem udlændingens første og anden opholdstilladelse, at de danskkundskaber m.v., som udlændingen måtte have erhvervet under det første ophold, kan være gået tabt, foreslås det samtidig i *§ 57, stk. 2, 2. pkt.,* at kommunalbestyrelsen, hvis sådanne særlige omstændigheder tilsiger det, ikke behøver at forkorte den nye introduktionsperiode med den fulde varighed af udlændingens tidligere introduktionsperiode. Den ny introduktionsperiode kan derved få en varighed af indtil 3 år, jf. integrationslovens § 16, stk. 6. Det forhold, at udlændingen tidligere har deltaget f.eks. i et integrationsforløb i en fuld 3-årig introduktionsperiode, er således ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen træffer beslutning om tilbud om fastsættelse af en ny introduktionsperiode, såfremt hensynet til den enkelte udlændings integration taler herfor.

Ved tilbud efter den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2, beror det på den enkelte udlændings opholdsgrundlag, om udlændingen skal tilbydes et integrationsprogram eller et introduktionsforløb. Tilbydes udlændingen et integrationsprogram, er udlændingen i den periode, hvori programmet tilbydes, berettiget til introduktionsydelse, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, jf. integrationslovens kapitel 3.

I den periode, hvor en udlænding tilbydes et integrationsprogram eller et introduktionsforløb efter den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2, finder reglerne i integrationslovens kapitel 9 om finansiering og administration m.v. anvendelse.

Kommunalbestyrelsens tilbud efter § 57, stk. 2, skal tilrettelægges under hensyn til udlændingens tidligere deltagelse i et integrationsprogram eller et introduktionsforløb. Har udlændingen f.eks. opnået visse danskkundskaber under den tidligere introduktionsperiode, skal indplacering på danskuddannelse og modul ske under hensyntagen hertil. Har den pågældende udlænding tidligere gennemført et tilbud om danskuddannelse og i den forbindelse afsluttet forløbet med en danskprøve, kan kommunalbestyrelsen ikke i forbindelse med deltagelse i et introduktionsforløb efter § 57, stk. 2, tilbyde den pågældende deltagelse i ordinær danskuddannelse efter danskuddannelsesloven.

Det foreslås i *§ 57, stk. 2, 3. pkt.,* at introduktionsperioden – uanset den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2, 1. og 2. pkt. – skal ophøre senest på det tidspunkt, da udlændingen har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at udlændinge, som opfylder det opholdskrav, der er en af betingelserne for at kunne få kontanthjælp, jf. § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, ikke bliver omfattet af en introduktionsperiode og dermed af integrationslovens regler om introduktionsydelse. Det må antages, at den foreslåede bestemmelse vil få et begrænset anvendelsesområde i praksis.

Den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2, tager sigte på den situation, hvor udlændingens tidligere opholdstilladelse f.eks. er bortfaldet, og hvor udlændingen senere får en ny opholdstilladelse. Er der derimod tale om, at en udlænding har været udrejst, men at udlændingens opholdstilladelse dog er opretholdt, vil dette ikke påvirke introduktionsperiodens beregning og udstrækning. Introduktionsperioden løber således videre også under længerevarende ferieophold eller lignende, men den enkelte kommunalbestyrelse kan beslutte, at en udlænding skal tilbydes yderligere danskuddannelse efter danskuddannelsesloven.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 57, stk. 3,* er en flygtning, som har eller tidligere har haft opholdstilladelse her i landet, og som efterfølgende meddeles opholdstilladelse som flygtning, jf. § 2, stk. 2, omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge, hvis den pågældende på tidspunktet for opholdstilladelsens meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 3, finder anvendelse såvel i de tilfælde, hvor den pågældende udlænding har bevaret sit hidtidige opholdsgrundlag under asylsagens behandling, som i de tilfælde, hvor den oprindelige opholdstilladelse er bortfaldet, udløbet eller blevet inddraget og udlændingen i mellemtiden har opholdt sig uden for landets grænser. Den foreslåede bestemmelse finder ligeledes anvendelse i tilfælde, hvor der opstår spørgsmål om, hvorvidt en udlændings opholdstilladelse som flygtning er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17, som følge af den pågældendes udrejse af landet, og hvor Udlændingeservice eller Flygtningenævnet siden træffer afgørelse om, at dette ikke er tilfældet. Er udlændingen på tidspunktet for afgørelsen om, at opholdstilladelsen ikke er bortfaldet, indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, finder bestemmelsen således anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at Udlændingeservice skal træffe afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende flygtning skal tage bopæl (visitering), jf. §§ 10 og 11, og at den enkelte kommunalbestyrelse snarest muligt, efter at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen, skal anvise en bolig til den pågældende, jf. § 12.

Den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 3, indebærer, at Udlændingeservice også skal træffe afgørelse om visitering af en flygtning til en kommune i tilfælde, hvor den pågældendes introduktionsperiode er brugt op. I sådanne tilfælde, hvor der ikke er nogen introduktionsperiode, og flygtningen dermed ikke skal have tilbudt et integrationsprogram, vil den pågældende efterfølgende kunne fraflytte den kommune, som han eller hun er blevet visiteret til, uden at integrationslovens §§ 18 og 32 finder anvendelse, idet disse bestemmelser kun har relevans i tilfælde, hvor udlændingen følger et integrationsprogram.

Spørgsmålet om, hvorvidt en udlænding, der søger om asyl her i landet, har adgang til indkvartering på et indkvarteringssted, skal afgøres efter udlændingelovgivningen, og der følger ikke af den foreslåede ændring af integrationslovens regler nogen ændring heri.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.

Til § 2

Til nr. 1.

Med den foreslåede ændring af *§ 2, stk. 1,* justeres de kriterier, som skal opfyldes for at en udlænding har ret til danskuddannelse.

Det foreslås således, at kommunalbestyrelsen tilbyder danskuddannelse til udlændinge, der er fyldt 18 år og har opholdstilladelse eller i øvrigt har fast lovligt ophold i Danmark og er folkeregistrerede i kommunen, eller

har fast ophold i medfør af EU-reglerne om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v. og har bopæl i kommunen.

Dette medfører bl.a., at EU-borgere hermed vil kunne påbegynde uddannelsen, før de er i besiddelse af et registreringsbevis og er folkeregistrede.

Hensigten med den foreslåede ændring er at sikre, at der ikke skabes tvivl om forholdet mellem danskuddannelseslovens § 2, stk. 1, og artikel 25 i direktiv 2004/38 (opholdsdirektivet), hvorefter besiddelse af et registreringsbevis eller et opholdskort ikke kan stilles som betingelse for udøvelse af en rettighed eller gennemførelse af en administrativ handling, idet den pågældende med en hvilken som helst anden type dokumentation kan godtgøre at være omfattet af de pågældende rettigheder. Hvis udlændingen gennem anden form for egnet dokumentation kan godtgøre at være omfattet af retten til fri bevægelighed og ophold efter opholdsdirektivet, udgør dette et tilstrækkeligt grundlag for at indrømme en rettighed.

I tvivlstilfælde kan kommunalbestyrelsen rette henvendelse til den relevante statsforvaltning med henblik på en vurdering af opholdsgrundlaget.

Det skal understreges, at den foreslåede ændring af § 2, stk. 1, alene betyder, at den pågældende udlænding, som har fast ophold i medfør af EU-reglerne, får ret til at deltage i danskuddannelse, så snart den pågældende har dokumenteret sit opholdsgrundlag. Den samlede uddannelsesret er derimod uændret, således at danskuddannelsestilbuddet som udgangspunkt omfatter undervisning i op til tre år efter det tidspunkt, hvor udlændingen første gang kan tilbydes danskuddannelse, jf. danskuddannelseslovens § 2, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Til nr. 2

Det foreslås i *§ 9, stk. 5,* at ministeren for flygtninge, indvandrer og integration bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at udlændinge, der ikke er omfattet af danskuddannelseslovens personkreds, kan deltage i prøver i henhold til danskuddannelsesloven mod betaling af et gebyr. Gebyret fastsættes i bekendtgørelse og vil udgøre det beløb, som selvstuderende kan afkræves i medfør af § 3 i bekendtgørelse om prøver inden for danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Den foreslåede ændring betyder, at udlændinge, som ikke tilhører danskuddannelseslovens målgruppe, fremover vil kunne deltage i danskprøve, mens de opholder sig i Danmark på grundlag af f.eks. visum.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.

Til nr. 3

Af den foreslåede bestemmelse i *§ 10, stk. 4,* følger, at en privat udbyder, som indgår driftsaftale om danskuddannelse med en kommunalbestyrelse, er omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven i forhold til de opgaver, som udføres i medfør af driftsaftalen.

Den private udbyder skal således i forhold til de opgaver, som varetages som følge af driftsaftalen med kommunalbestyrelsen, overholde de regler, som er fastsat i de to love. Dette betyder bl.a., at den private udbyder er underlagt reglerne om notatpligt, aktindsigt, partshøring og begrundelse, ligesom reglerne i forvaltningslovens kapitel 8 om tavshedspligt m.v. finder anvendelse. Det indebærer endvidere, at offentligheden gives adgang til at søge om bl.a. aktindsigt efter offentlighedslovens regler.

For så vidt angår den virksomhed, som den private udbyder herudover varetager – f.eks. sprogkurser til selvstuderende – er denne ikke omfattet af de to love, medmindre andet fremgår af anden lovgivning.

Forslaget har til hensigt at sikre borgere en ensartet retstilstand, uanset om danskuddannelsen i deres bopælskommune varetages af en offentlig sprogskole eller en privat udbyder. Det betyder for borgerne, at de har de rettigheder, der fremgår af de to love f.eks. aktindsigt i institutionens sager, tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger, ret til partshøring og notatpligt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.

Til nr. 4

Efter den gældende § 16 b, stk. 13, gives ministeren for flygtninge, indvandrere og integration hjemmel til at fastsætte nærmere regler om refusion, regnskabsaflæggelse og revision i forbindelse med arbejdsmarkedsrettet danskundervisning (intro-dansk).

Med den foreslåede ændring af *§ 16 b, stk. 13,* gives der hjemmel til, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om anvisning af refusion, regnskabsaflæggelse og revision og om forældelse af kommuners krav på refusion efter danskuddannelsesloven, for så vidt angår intro-dansk.

Den forslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i danskuddannelseslovens § 15, stk. 3, som giver hjemmel til, at beskæftigelsesministeren efter forhandlingen med ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om anvisning af revision, regnskabsaflæggelse mv., for så vidt angår de ordinære danskuddannelser.

Der er således tale om en lovteknisk præcisering, således at regnskabsreglerne for introdansk, der blev indført ved lov nr. 1512 af 27. december 2009, følger de fælles retningslinjer for beskæftigelses- og integrationsområdet.

Til nr. 5

Det foreslås i *§ 20, stk. 3,* at ministeren for flygtninge, indvandrer og integrations bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om klage over afgørelser i forbindelse med prøver udvides, således at ministeren fastsætter nærmere regler om, at også ombedømmelse af en prøve kan resultere i en lavere karakter end den påklagede. Som i dag vil omprøve også fortsat kunne resultere i en lavere karakter.

Det er hensigten i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, at behandlingen af en klage vil kunne resultere i følgende afgørelser:

– Afvisning af klagen.
– Klager får ikke medhold i klagen.
– Tilbud om ombedømmelse ved skriftlige prøver i de tilfælde, hvor der klages over selve bedømmelsen af prøven, altså over den givne karakter.

– Tilbud om omprøve ved mundtlige prøver i de tilfælde, hvor der klages over selve bedømmelsen af prøven, altså over den givne karakter.
– Tilbud om gratis omprøve ved næste prøvetermin ved såvel skriftlige som mundtlige prøver i de tilfælde, hvor der er tale om en klage over eksaminationsgrundlaget eller omstændigheder ved prøvens gennemførelse såsom støj, dårlig belysning eller andre forhold, som kan have haft indflydelse på prøveforløbet.

I tilfælde, hvor der klages over såvel bedømmelsen af prøven som omstændigheder ved prøvens gennemførelse, og hvor klagen fremmes, træffes der på baggrund af en konkret vurdering afgørelse om, hvorvidt klageren skal tilbydes omprøve eller ombedømmelse. Klageren kan fortsat ikke selv vælge mellem omprøve eller ombedømmelse.

Det bemærkes, at tilbud om ombedømmelse fortsat ikke kan gives ved mundtlige prøver, da ombedømmelse foretages ved nye bedømmere.

Muligheden for såvel ombedømmelse som omprøve gives som et tilbud til klager, på samme måde som tilfældet er i dag ved tilbud om omprøve.

Klageren skal såvel ved tilbud om ombedømmelse som ved tilbud om omprøve orienteres om risikoen for at få en lavere karakter end den påklagede. Er den pågældende klager ikke orienteret herom, kan klager vælge at bibeholde den oprindeligt givne karakter frem for en lavere karakter, som er givet ved ombedømmelse eller omprøve.

I de tilfælde, hvor klageren har accepteret et tilbud om ombedømmelse eller omprøve, udpeges nye bedømmere, som fastsætter karakteren ved ombedømmelsen eller omprøven.

Det er endvidere hensigten i bekendtgørelsesform at udmønte de ændrede klageregler på en sådan måde, at de almindelige forvaltningsretlige principper finder anvendelse. Dette skyldes, at en klager gennem sin klage kan risikere at blive stillet ringere end før afgivelse af klagen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.

Til § 3

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det tidligere introduktionsprogram ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) er blevet afløst af et integrationsprogram for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, og der er blevet indført et introduktionsforløb for indvandrere, og af, at den særligt tilrettelagte undervisning i samfundsforhold i Danmark, som tidligere blev tilbudt som led i danskuddannelsen efter danskuddannelsesloven – ligeledes ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 – er blevet erstattet af et kursus i danske samfundsforhold og dansk kultur og historie.

Til § 4

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.), hvorved den daværende § 31 a, stk. 3, om kommunens udarbejdelse af en status over udlændingens deltagelse i de fastlagte beskæftigelsesrettede aktiviteter efter integrationskontrakten blev ophævet med den konsekvens, at bestemmelsens daværende stk. 4 herefter blev stykke 3. Der skal derfor rettelig henvises til stk. 3.

Til § 5

Det foreslås i § 5, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2011. Særlig for så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 6, bemærkes det, at Socialministeriets liste over boligområder, der kan anvende kombineret udlejning den 1. oktober 2010, og Socialministeriets liste over ghettoområder den 1. januar 2011 gælder, indtil Socialministeriet den 1. oktober 2011 offentliggør nye lister.

Til § 6

Bestemmelsen fastlægger lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 20. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1543 af 21. december 2010:	I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 20. august 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1543 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:
§ 2. ---	
Stk. 4. Ved en indvandrer forstås i denne lov	**1.** I *§ 2, stk. 4, nr. 6,* ændres »eller« til: »,«.
1) – 5) ---	
6) en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på grund af en familiemæssig tilknytning til en udlænding omfattet af nr. 1-5 eller	**2.** *§ 2, stk. 4, nr. 7,* affattes således:
7) en udlænding med registreringsbevis eller opholdskort efter udlændingelovens § 6.	»7) en udlænding, som uden at være omfattet af nr. 8 har fast, lovligt ophold her i landet i medfør af udlændingelovens § 1, eller«
	3. I *§ 2, stk. 4,* indsættes som *nr. 8:*
	»8) en udlænding, som har ophold her i landet i medfør af EU-rettens regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.«
Stk. 5. ---	
Stk. 6. Udlændingeservice træffer afgørelse om, hvorvidt en udlænding er omfattet af integrationsloven.	
	4. I *§ 2, stk. 6,* indsættes som *2. pkt.:*
	»Udlændingeservice kan i den forbindelse, hvis særlige grunde taler derfor, træffe afgørelse om, at en familiesammenført udlænding, jf. stk. 3, er omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering.«
§ 4. ---	**5.** *§ 4, stk. 3,* affattes således:
Stk. 3. Ansvaret efter stk. 1 for flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 8 påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen. An-	»*Stk. 3.* Ansvaret efter stk. 1 for flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 8 påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen. An-

svaret efter stk. 1 for familiesammenførte udlændinge og indvandrere påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen eller, hvis ansøgningen indgives her i landet, fra tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse.

§ 12. ---

Stk. 2. I ganske særlige tilfælde kan en flygtning, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for den pågældende, jf. § 4, stk. 2, med tilladelse fra Udlændingeservice midlertidigt forblive indkvarteret på et sted, der er beregnet til indkvartering, jf. udlændingelovens § 42 a.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal, såfremt dette ikke allerede er sket, snarest muligt efter en flygtnings ophør af et ophold på en højskole efter § 23, stk. 2, nr. 3, anvise bolig efter stk. 1 til den pågældende.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen afholder de udgifter, der er forbundet med flygtningens flytning til kommunen. Tager flygtningen ophold på en højskole som led i aktivering efter § 23, stk. 2, nr. 3, umiddelbart i forbindelse med ansvarsovertagelsen, afholder kommunalbestyrelsen flygtningens udgifter i forbindelse med flytningen fra det sted, hvor den pågældende har opholdt sig under asylsagens behandling, til højskolen.

Stk. 5. Indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, skal kommunalbestyrelsen anvise flygtningen et midlertidigt opholdssted. Reglerne i lejeloven finder ikke anvendelse i forbindelse med indkvartering på midlertidige opholdssteder.

Stk. 6. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om betaling for indkvartering på midlertidige opholdssteder og om inddrivelse heraf, herunder for indkvartering efter stk. 2 på det indkvarteringssted, hvor flygtsvaret efter stk. 1 for familiesammenførte udlændinge og indvandrere omfattet af § 2, stk. 4, nr. 1-7, påhviler kommunalbestyrelsen fra tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR) som tilflyttet kommunen eller, hvis ansøgning om opholdstilladelse indgives her i landet, fra tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse. Ansvaret efter stk. 1 for indvandrere omfattet af § 2, stk. 4, nr. 8, påhviler kommunalbestyrelsen i bopælskommunen fra det tidspunkt, hvor det er godtgjort, at den pågældende udlænding opfylder betingelserne i § 2, stk. 4, nr. 8, og senest på tidspunktet for den pågældendes registrering i Det Centrale Personregister (CPR).«

6. I *§ 12* indsættes efter stk. 1:

»*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen kan ikke opfylde sin pligt efter stk. 1, 1. pkt., ved at anvise en bolig, som er beliggende i et ghettoområde, jf. § 61 a i lov om almene boliger, eller i et område som nævnt i § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

7. I *§ 12, stk. 3* og *4,* der bliver stk. 4 og 5, ændres »§ 23, stk. 2, nr. 3« til: »§ 23 a, stk. 1, nr. 2«.

ningen har opholdt sig under asylsagens behandling.

§ 16. ---

Stk. 4. Udlændinge, som får tilbudt et integrationsprogram, har pligt til at deltage aktivt i programmets enkelte dele. Omfanget og indholdet af introduktionsprogrammets enkelte elementer fastlægges i en integrationskontrakt, som indgås mellem udlændingen og kommunalbestyrelsen, jf. § 19.

Stk. 5. Integrationsprogrammet skal påbegyndes, senest 1 måned efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for en udlænding.

Stk. 6. Integrationsprogrammet har en varighed på højst 3 år, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen. Integrationsprogrammet skal tilpasses den enkelte udlændings forudsætninger, således at udlændingen kan gennemføre programmet hurtigst muligt, og tilbuddene må ikke stille sig hindrende i vejen for udlændingens mulighed for at varetage et arbejde.

Stk. 7. Mindreårige, uledsagede flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 c, stk. 3, kan få tilbudt et integrationsprogram.

§ 24 c. ---

Stk. 4. Introduktionsforløbet har en varighed på højst 3 år, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen. Introduktionsforløbet skal tilpasses den enkelte udlændings forudsætninger og formålet med den pågældendes ophold i Danmark, således at udlændingen kan gennemføre forløbet hurtigst muligt, og tilbuddene må ikke stille sig hindrende i vejen for udlændingens mulighed for at varetage et arbejde.

§ 24 f. § 23, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, der får tilbudt et introduktionsforløb.

§ 24 g. Kommunalbestyrelsen kan yde støtte til en virksomhed, der etablerer en vejlederfunktion for en udlænding, der er omfattet af § 2, stk. 4,

8. I *§ 16, stk. 4, 2. pkt.,* ændres »introduktionsprogrammets« til: »integrationsprogrammets«.

9. I *§ 16, stk. 6, 1. pkt.,* indsættes efter »udlændingen«: », jf. § 4«.

10. I *§ 16, stk. 7,* udgår »med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 c, stk. 3,«.

11. I *§ 24 c, stk. 4, 1. pkt.,* indsættes efter »udlændingen«: », jf. § 4«.

12. *§ 24* f affattes således:

»**§ 24 f.** § 23, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, der får tilbudt et introduktionsforløb, dog ikke udlændinge omfattet af § 2, stk. 4, nr. 1-3 eller 5.«

13. I *§ 24 g, stk. 1,* ændres »nr. 1 og 7« til: »nr. 1, 7 og 8«.

nr. 1 og 7. Ved en vejlederfunktion forstås, at en medarbejder i virksomheden eller en ekstern konsulent varetager en særlig opgave med at give udlændingen indblik i muligheder og vilkår på arbejdsmarkedet i Danmark. Indsatsen skal ligge ud over, hvad arbejdsgiveren sædvanligvis forventes at varetage.

§ 45. ---

Stk. 7. Staten yder til den kommunalbestyrelse, der er ansvarlig for integrationsindsatsen, jf. § 4, et tilskud på 7.866 kr. pr. måned for hver mindreårig uledsaget asylansøger, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 c, stk. 3, og som bor eller opholder sig i kommunen. Tilskuddet ydes, indtil den mindreårige uledsagede asylansøger fylder 18 år eller den pågældendes forældre får lovligt ophold her i landet. Der kan ikke ydes grundtilskud efter stk. 4 eller refusion for udgifter til integrationsprogram efter stk. 5 til en kommunalbestyrelse, der modtager tilskud efter 1. pkt.

14. I *§ 45, stk. 7, 1. pkt.,* ændres »asylansøger, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 c, stk. 3, og« til: »flygtning,«.

15. I *§ 45, stk. 7, 2. pkt.,* ændres »asylansøger« til: »flygtning«.

§ 53. ---

Stk. 5. Det sociale nævns og beskæftigelsesankenævnets afgørelser efter stk. 2, 4 og 5 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog efter reglerne i kapitel 9 a og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.

16. I *§ 53, stk. 5,* ændres »stk. 2, 4 og 5« til: »stk. 2 og 4«.

§ 57. Meddeles en udlænding med opholdstilladelse, der er omfattet af § 2, stk. 2-4, efterfølgende opholdstilladelse på andet grundlag, har de i denne lov fastsatte bestemmelser virkning fra den første opholdstilladelse.

17. I § 57 indsættes som *stk. 2* og *3:*

»Stk. 2. Meddeles en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse, på ny opholdstilladelse, forkortes vedkommendes nye introduktionsperiode, jf. § 16, stk. 6, og § 24 c, stk. 4, med det tidsrum, hvori udlændingen forud for meddelelsen af den seneste opholdstilladelse har været omfattet af en introduktionsperiode, eller, hvis udlændingen ikke har været omfattet af en introduktionsperiode, med det tidsrum, hvori udlændingen har

været omfattet af tilbud om danskuddannelse efter lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Hvis særlige omstændigheder tilsiger det, kan kommunalbestyrelsen helt eller delvis undlade at forkorte den nye introduktionsperiode. Den nye introduktionsperiode skal dog ophøre senest på det tidspunkt, hvor udlændingen har opholdt sig her i landet i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år.

Stk. 3. En udlænding, der har eller tidligere har haft opholdstilladelse, og som meddeles opholdstilladelse på et grundlag omfattet af § 2, stk. 2, bliver omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge, hvis den pågældende på tidspunktet for den seneste opholdstilladelses meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.«

§ 2

I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 16. august 2010:

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 16. august 2010, foretages følgende ændringer:

§ 2. Kommunalbestyrelsen tilbyder danskuddannelse til udlændinge, der

1) er fyldt 18 år,

2) har opholdstilladelse, EU-registreringsbevis, EU-opholdskort eller i øvrigt har fast, lovligt ophold i Danmark og

3) er folkeregistreret i kommunen, jf. dog § 2 b, stk. 2.

1. *§ 2, stk. 1,* affattes således:

»Kommunalbestyrelsen tilbyder danskuddannelse til udlændinge, der er fyldt 18 år og

1) har opholdstilladelse eller i øvrigt har fast, lovligt ophold i Danmark og er folkeregistreret i kommunen eller
2) har fast ophold i medfør af EU-rettens regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v. og har bopæl i kommunen.«

§ 9. ---

2. I *§ 9* indsættes som *stk. 5:*

»*Stk. 5.* Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte regler om, at udlændinge, der ikke er omfattet af danskuddannelseslovens personkreds, jf. § 2 og § 2 a, kan deltage i prøver i henhold til denne lov mod betaling af et gebyr.«

§ 10. ---

3. I *§ 10* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Indgår en kommunalbestyrelse driftsaftale om udbud af danskuddannelse efter denne lov med en udbyder, som ikke er en del af den offentlige forvaltning, gælder reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen i forhold til de opgaver, som udbyderen udfører i medfør af driftsaftalen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 16. ---

Stk. 13. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om tilbud om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, herunder regler om udbydere af undervisningen, indholdet af tilbuddet, refusion, regnskabsaflæggelse og revision.

4. *§ 16 b, stk. 13,* affattes således:

»Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om tilbud om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, herunder regler om udbydere af undervisningen og indholdet af tilbuddet. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætte nærmere regler om anvisning af refusion, regnskabsaflæggelse og revision og om forældelse af kommuners krav på refusion i forbindelse med arbejdsmarkedsrettet danskundervisning.«

§ 20. ---

Stk. 3. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om klagefrister og klagebehandling.

5. *§ 20, stk. 3,* affattes således:

»Stk. 3. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om klagefrister og klage over afgørelser i forbindelse med prøver, herunder om at omprøve og ombedømmelse kan resultere i en lavere karakter.«

§ 3

I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 561 af 19. juni 2009, som ændret ved lov nr. 710 af 25. juni 2010 og § 5 i lov nr. 1602 af 22. december 2010:

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 561 af 19. juni 2009, som ændret ved lov nr. 710 af 25. juni 2010 og § 5 i lov nr. 1602 af 22. december 2010, foretages følgende ændring:

§ 14. Staten yder et årligt tilskud til kommunerne, som fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Stk. 2. Tilskuddet fastsættes som summen af

1. I *§ 14, stk. 2, nr. 5,* ændres »introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark« til: »undervisning i danske samfundsforhold og dansk kultur og historie samt introduktionsydelse og aktivering efter integrationslovens kapitel 4-5«.

1) det foregående års tilskud med tillæg eller fradrag som følge af engangsreguleringer og op- og efterreguleringer,
2) regulering for den forventede pris- og lønudvikling i den kommunale sektor fra det foregående år til tilskudsåret,
3) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i udgifts- og opgavefordelingen mellem staten, kommunerne og regionerne i tilskudsåret,
4) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af ændringer i den statslige regulering af kommunernes virksomhed i tilskudsåret,
5) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, ledighedsydelse, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, aktivering af kontanthjælps- og ledighedsydelsesmodtagere, revalidering, driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere og forsikrede ledige samt driftsudgifter i forbindelse med selvvalgt uddannelse, kommunale udgifter til danskundervisning til udlændinge og introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret og
6) beløb i henhold til § 7 i lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning.

I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1428 af 14. december 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 431 af 28. april 2010, § 4 i lov nr. 571 af 31. maj 2010 og § 25 i lov nr. 639 af 14. juni 2010:

§ 31 a. ---

Stk. 4. Den tidligere opholdskommune skal endvidere vurdere, om andre oplysninger end de i stk. 4 nævnte vil være af væsentlig betydning for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats. Sådanne oplysninger kan videregives med udlæn-

§ 4

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1428 af 14. december 2009, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 431 af 28. april 2010, § 4 i lov nr. 571 af 31. maj 2010 og § 25 i lov nr. 639 af 14. juni 2010, foretages følgende ændring:

1. I *§ 31 a, stk. 4,* ændres »stk. 4« til: »stk. 3«.

dingens samtykke. Opnås samtykke ikke, kan oplysningerne videregives uden samtykke, hvis de vurderes at være nødvendige for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats for udlændingen.